

de udtryffelige Lovbestemmelser i § 97. — Nu kan jeg jo ikke nægte, at jeg meget vel kan fatte, at man kan gaae ind paa den Ansættelse, at Lehnsebestiddernes Ret til at indtræde i Amtsrådet skulde, som Noget til Adel, til Lehnseabel Henhørende være bortfaldet ved § 97; jeg kan imidlertid efter de Overveielser, som i den Anledning ere anstillede og førte til Ende, ikke ansee dette Spørgsmaal som at maatte modtage en bekræftende Besvarelse. Det fremgaaer jo allerede af Grundlovens § 98, at Lehnene blive ved at bestaae; der vil altsaa være Besiddere paa Lehnene, og, naar der ved Lovgivningen er tillagt Lehnsebestidderne en udtryffelig Rettighed, saa maa den vel vedblive at bestaae, saalænge Lovgivningen bestaaer uforandret. Det forekommer mig, at, naar man saaledes antager, at Lehnsebestiddernes Afgang til at indtræde i Amtsrådet er knyttet til Eiendommen og ikke til Adelen, saa vil man consequent komme til at indrømme, at, naar en Borgerlig bliver Bestidder af et Lehn — som han jo kan blive, uden at blive optagen i Lehnseablen, thi en Borgerlig kan ved at gifte sig med en Lehnsebestidderinde blive Lehnsebestidder — saa maa han have den samme Afgang til at indtræde i Amtsrådet som enhver anden Lehnsebestidder, men det vilde ogsaa vise, at denne Rettighed ikke er knyttet til Adel, men til Bestidelsen af en vis Eiendom, nemlig Lehnene, der jo efter § 98 i Grundloven en vis Tid vedblive at bestaae.

Efter at Grundloven var udkommen, blev det, som det vil fremgaae af de Circulærer, der ere indryffede i Departementsstidenden for 1849, og som ere udgaaede respective under 5te Juli fra Justitsministeriet og under 26de Juni fra Indenrigsministeriet, meddeelt deels Lehnsebestidderne og deels Amtmændene, hvilke af Lehnsebestiddernes Rettigheder man antog være bortfaldne umiddelbart ved Grundloven; man meddeelte Lehnsebestidderne — igjennem Justitsministeriet, — at man antog, at Amtmandsmyndigheden var bortfalden umiddelbart ved Grundloven, og at, hvis de vilde have dette

Spørgsmaal underkastet Domstolenes Kjendelse, Veien dertil da stod dem aaben, men man gik ud fra den Forudsætning, at de vare enige i, at Amtmandsmyndigheden var bortfalden umiddelbart ved Grundloven. En lignende Meddelelse gjorde Indenrigsministeriet til Amtmændene, men som ikke omtalte Henvisning til Domstolene, og i Forbindelse hermed blev der i disse Circulærer gjort opmærksom paa, at den Skifteret, der var meddeelt Lehnsebestidderne som saadanne, ikke var bortfalden umiddelbart ifølge Grundlovens § 75, men at dette vilde finde sin Afgjørelse ved Domstolene. Om Lehnsebestiddernes Afgang til at indtræde i Amtsrådene er der derimod Intet talt i disse Circulærer, uagtet det syntes at ligge lige for Gaanden, at Regjeringen, hvis den antog, at denne Rettighed var bortfalden, da burde have tilkjendegivet dette paa samme Tid, som den henvendte sig baade til Amtmændene, som For mænd i Amtsrådene, og til hver enkelt Lehnsebestidder; saaledes synes det, at det Tidspunkt, der fra Regjeringens Side havde været det rette til at gjøre den Ansættelse gjældende, at Lehnsebestidderne ved Grundlovens § 97 havde mistet Afgang til Sæde i Amtsrådet — hvis Regjeringen havde havt den — er gaaet hen, uden at nogen saadan Udtalelse fra Regjeringens Side har fundet Sted. I Anledning af hvad der tidligere er passeret her i Thinget, har jeg forelagt Statsrådet Sagen, og Statsrådet har fundet, at, naar man ikke tidligere har fundet Anledning til en saadan Opfattelse, saa kunde der nu saa meget mindre, efterat en lang Tid er hengaaet siden den Tid, være Anledning dertil.

Rettelser.

Nr. 347 Sp. 5518 L. 9 f. n.: „angivne“ læs: „angivende“.

— 363 Sp. 5782 L. 12 f. o. „gunstiger“ læs: „gunstige“.